

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentul 10 lei pe an

SERVICIUL POSTAL

INTRE

TULCEA ȘI CONSTANȚA

Ne-am plâns și ne plângem mereu, de părăgînirea în care e lăsată Dobrogea, de către guvernul central.

N'avem nici un mijloc de a constrînge puterea centrală la nici o atențiune, la nici o îmbunătățire. Consiliile județene sunt, din nenorocire, niște creațiuni prefectoriale, cărora nici prin gând nu trebuie să treacă cul-va, a le cere cel mai mic act de energie sau independență; iar prefectii, de câțiva ani încoace — lăsați de capul lor —, dacă n'aun fost alt-ceva mai rău, sunt niște simpli bieți funcționari de meserie: treci și treci noapte, apropiete..... pensie! In asemenea condițiuni, firește că nu e nici un ideal de urmărit în noua provincie Română.

Dar, la o parte idealurile, pe aceste vremuri!

E vorba de necesități absolute în provincie; nici acele nu se cuatează a se răscoli, de teamă ca să nu se încrunțească vre-o frunte între cei de sus.

Să dăm un cas dintr'o mie.

Pentru economii budgetare se desființează, anul trecut, diligența cu serviciul postal dintre Constanța și Tulcea, o cheltueală de nimic, care se putea reduce la cifra rotundă de 4000 lei anual.

Comercianții fruntași, proprietari mari, rurali și urbani, din ambele capitale ale Dobrogei, protestează către ambii prefecti, ce-

rînd menținerea acestui serviciu direct. Indrăzniți vre-un prefect, vre-un consiliu, să ceară ministrului repararea greșelii, făcută de noul director al poștelor și telegrafelor din București? Ferească Dumnezeu!

Ce le pasă D-lor prefecti: că un negustor, sau împriecat cu vre-o judecată, trebuie să facă trei zile de drum vara, ori-că iarna ar plăti 400 lei drumul, pe distanță de 124 kilometri la Tulcea sau Constanța?

Ce vor șefii județelor, cari au telefoanele și telegraful la dispoziție pentru fiete-ce fleacă, să știe, că o scrisoare face *opt zile de drum* de la Constanța la Tulcea și vice-versa? Sunt ei ținuți să cunoască faptul că jumătate județul Tulcea își face afacerile comerciale la Constanța, și prin urmare să le înlesnească raporturile?

Ce l'a pasat prefectului de Tulcea, mai cu seamă, că administrații s'el n'aun nici un mijloc de comunicație, nepericuloasă, cu Bucureștiul, 4-5 luni ale anului, de cât ocolul prin Constanța?

Dacă le-ar zace la inimă acestor comisari ai guvernului vre-un interes local de satisfăcut, ar fi sesizat consiliile județene, cari, vedînd că mâna de dat a Statului e paralizată, cât pentru Dobrogea, nu se putea să nu acorde subvenția necesară întreținerii acestei comunicații, după cum le acordă D-nealor diurne pentru inspecții de drumuri, pe cari D-deu știe de le fac sau nu vre-odată pe an.

Cum e tureul și pistolul.

Guvernul nu se ocupă de cât

de ce are să ia din Dobrogea, după cum prefectura de Tulcea nu se ocupa, de ani de-arîndul, de cât de revizuirea autorizațiilor de stabilire prin comunele rurale și dacă comercianții vechi din sate au făcute, conform unui regulament din anul *una-mie opt-sute-șase-șeci și șapte*, publicațiile necesare pentru învîrtirea comerțului lor: de cărcumă, cafenea, ciainărie și braga-gerie; căci numai de asemenea lucruri vedem plină foaia oficială din capitala județului vecin.

Iată ocupațiunile ispravnicilor dobrogeni.

Că corespondența între satele celor două județe se face în 16 zile, cât drumul până în America; că un post-pachet îți sosește din Tulcea aci în două săptămâni, pe când de la cel mai modest sat din Transilvania un asemenea lucru îți sosește aci cel mult în trei zile, prefectii noștri n'aun trebuință să știe.

Dar, guvernul ne promite mereu, de 12 ani încoace, o cale ferată; dar, guvernul ne va face păduri comunale, în schimbul baltalicurilor secularisate; asanarea bălții Medjidie, Cochirleni etc.; sprijinirea malurilor orașului Constanța, o datorie a sa; herghelii model, pentru care 'și rezervase moșii, pe cari însă le-a parcelat și vîndut acum; ferme model; școli de agricultură, stații de diferite culturi; expoziții de vite și altele multe.

Guvernul a început aceste frumoase lucruri prin suprimarea diligenței Tulcea-Constanța, și sfârșește acum, opera-i măreață, prin

suprimarea curselor de primă-vară de la hypodromul Anadolkiol, așa de înfloritoare în Constanța pe când serbarea Sf. Gheorghe, comună tuturor locuitorilor Dobrogei, era lăsată indigenilor—pe când domni din guvern nu atinseseră încă cu mâinele lor necurate, negreșit, această frumoasă sârbătoare de primă-vară.

La toamnă! La toamnă!! Care fi-va oare toamna Dobrogenilor? Când atâtea ale lor deziderate vor fi împlinite?

P. Grigorescu.

Primariatul Constanței

Ne aducem aminte cu ce drag, anul trecut recomandam alegătorilor constanțienți pe candidații de la 13 Maii, pentru consiliul comunei Constanța, și câtă decepție acum!

Candidații propuși, erau dintre acei ce iscăliseră, câte-și patru, un proces-verbal — pe care noi de-altmintelea l'am calificat, de pe atunci, de subversiv — alcătuit și scris și de D-nul Luca Ionescu, director de Bancă pe atunci, împreună cu alți 45 ulegători fruntași din oraș, prin care se legaseră pe onoare că nu vor tolera un primar strein de oraș. Ei bine, toți, afară de unul, D-nul I. Filip, un negustor de marfă, nu de vorbe, și-au călcat jurământul: unul din subscriitorii principali, trimițând primar pe Terușan, și cei-l'alți dând acestuia o telegramă de chemare în Constanța, unde D-l P. Terușan era să fie, și a fost, sârbătorit cu muzică, la sosire în gara Constanța, de prefect și tot alaiul administrativ.

Ceva mai frumos: «Autorul» procesului-verbal, din casele D-lui Coiciu, și al tuturilor relelor prezente și viitoare din Constanța — credem că singur faptul ce narăm e suficient, spre a justifica calificativul ce-l dăm — mai pune la cale și altă batjocură: numește ajutor pe acela pe care nu l'a putut strecura director la Banca de Scont; zăpăcește afacerile comunei 5 luni de zile, și la urmă, dă delegație «ajutorului» să conducă primăria, pe când consiliul îi acordă o diurnă de 300 lei peste leafa de ajutor de 300 lei, total 600 lei, întocmai cât e prevăzut în budget pentru Primar; iar pe ajutorul de primar îl face acum, contra legii, un consilier, căruia i se plătește alți 300 lei, extra-budgetari,

Ma! păcătos lucru, se poate? Să ai Primărie, fără primar și ajutor?!

D-le Ministru de interne, vă este rușine să numiți un primar titular? Vă e teamă? Aveți ceva rezerve? Ne pregătiți vre-o conservă pentru sezon? Ce gând aveți cu Metropola Dobrogei, ce credeți că dice lumea? E rușinos lucru ce se petrece. Protestăm în numele Românisului, în numele prestigiului ce se cuvine ministrului țării Românești!!

Noi știam de mult de această combinație, dar ni s'a părut atât de îndrăzneată de-o parte, și de lipsită de cea mai infimă urmă de inteligență din partea ministrului, că am trecut repede asupra ei.

Iată ce diceam în numărul nostru de la 17 Februarie a. c., «Până acum nu s'a numit încă Primar al Constanței; afacerile se dirigiază de D-l Christea Georgescu, ajutor. Cunoaștem și tactica asta de tămândare. Vom reveni asupra ei.»

Ce va să dică asta, de nu se numește un titular? Dacă nu se poate numi pe actualul ajutor, numai e nimeni în actualul consiliu demn de această distincțiune? Crede D-l ministru de interne că va mai putea pune în Constanța pe cine va vrea D-l Luca Ionescu? Se înșală amar. Ne facem datoria a-l prevesti.

Sunt în actualul consiliu destul membri demni de distincțiunea de primar, buni gospodari, începând cu D-l L.I. Col. Dr. A. Zisu și sfârșind cu cel mai tânăr D-l avocat Rainof, cari ar putea conduce comuna măcar cele 6 luni până la alegerile generale.

Ce va să dică interimatul acesta.

Dacă D-l ministru de interne ar ști cât scade prestigiul autorității această slăbiciune ministerială, și de câte maliții reușite este ea susceptibilă, din partea negustoriei locale, n'ar mai suferi o di vacanța ce ne compromite. Vom reveni.

CRONICA

CONSTANȚA CENTRU CULTURAL

Slavă Domnului! n'avem ce mai dice; de unde eram aproape singuri pe arena publicității timp de 11 ani, cu foarte mică și efemere întrerupțiuni, astăzi, «Constanța» are încă alți șapte tovarăși de luptă: *Farul Constanței* și *Monitorul Comunal*, cu publicațiile lor speciale de

licitații și vite pripășite; *Ovidiu*, literar și beletristic cu figuri în text, chipuri încadrate în descrierea lui Christ; *Buletinul Camerei de Comerț*, oficial, cu numele falșilor; *Noua revistă a Dobrogei*, cultural și economic, cu afaceri dascălicești; *Steaua Constanței* și *Drepturile Dobrogei*, politice, plus *Apărarea Națională*, *Secolul* și *Voința Națională* din București.

Ne gândim la biata Tulcea: n'are de cât un singur ziar *Dobrogea*, și atâtea le e peste cap locuitorilor de acolo. Ce înapoiat trebuie să fie județul vecin!

Acum, dacă sunteți curioși să știți cum ce fel de nutriment intelectual se administrează abonaților, la cele 2 diare politice ce fel de educație civică se face cetățenilor județului nostru, să dăm cuprinsul și chiar ceva pasage din primele și ultimele numere ale confrăților.

Ar fi păcat să le meprizăm până în sfârșit, să nu trecem postertăți perlele mai strălucitoare din bogata colecțiune a ziarului cel mai vechiu.

Ascultați dar, buni Dobrogeni, cari nu veți fi avut fericirea să fi citit primul număr al ziarului *Steaua Constanței*, cum redactorul prim al acestei foi descrie un *Hystrix* oare-care.

«De mic cu bernevicii pe cață, au emigrat din Săcele... mozolește tot soiul de nutriment, are ciafă groasă... grohăiește ungurește... pe nimenia n'a atins vre-o dată saliva sa infectă...»

«Porcul acesta e destul să aibă o troacă cu lături sub rit... cojocul ce i se suia singur în spate... fără ca pe el să-l țină Primăria cum ține hypopotamul paraziții prin crețurile peii sale.»

«Un gligan, un călcăie crăpate... ritan ungurese, venit de la Săcele», și tot așa pe două coloane și mai bine; mai lipsește numai iscălitura autorului: un fiu al unei spălătorese de lăhuze din Ismail.

În ultimul număr, de la 14 curent, acest viguros confrate face apologhia fostului Primar D-l Polizu și a D-nei Polizu, după ce singur, sub propria iscălitură de consilier comunal, ceruse anul trecut, Ministerului prin referat, destituirea primarului Polizu, pentru incorectitudină gravă în serviciu.

Cel-l'alt confrate, *Drepturile Dobrogei*, după ce luase apărarea fostului prefect D-lui Luca Ionescu, acum secretar general al Ministerului de interne, contra unor «insinuațiuni calomnioase» ce am fi făcut pe socoteala patronului lor, cere acum, în al 2-lea număr, — ferească D-jeu să nu fie ultimul — cere «închiderea discuției» asupra acestui subiect!

Nu e frumos și demn?!

Ați trecut peste un lucru, socotindu-vă deja în Parlament, stimabili confrăți: închiderea discuției, asupra unui subiect în discuție, nu o poate obține de cât guvernele care dispun de majorități în camere. În cazul ce ne-a preocupat: majoritatea e a noastră.

Confrății au în capul ultimului număr

al treilea o petiție către M. S. Regele, prin care d-nii *Ion Bănescu*, *I. Dratzky*, *S. Grünberg*, *S. Raitzer*, *P. Voutyraa*, *F. Albert*, *C. I. Creangă*, *Krafcenco*, *Deovletian*, *I. Boier*, *D. Tefi*, *N. Perati*, *Hagi Lazăr*, *Neagu Leonte*, *Gh. Benderli*, *A. Artimoff* etc., etc., (Păcat că nu e și *Leonida Conderescu* cu soția d-sale din Mizil) prin care cer M. S. nici mai mult nici mai puțin de cât să-și facă o casă în Constanța, lângă proprietățile acestor domni. Ce bine le-ar merge atunci samsarlăcurile croitoriiile, plăcintăriile, bucătăriile, cafenelele, cămătăriile, căruțeșeria, etc., etc.

Jumătate treaba pare a fi făcută: acești domni vreaș; rămâne să vedem ce va dice M. S. Regele.

De la Palaz.

PROPRIETATEA URBANA

FATA DE CEA RURALA

O nouă lege, menită a se pune în aplicare la 1 Aprilie viitor, cuprinde următoarele dispozițiuni:

a) Imobilele *urbane*, cari vor rămâne neînchiriate în total, vor plăti pe tot timpul neînchirierii lor, impozitul redus la o pătrime pentru tot venitul cu care sunt înscrise în roluri.

b) Iar imobilele neînchiriate în parte vor plăti o pătrime numai pentru venitul corespunzător părții rămase neînchiriate, iar pentru cel-alt venit impozitul întreg.

Pentru a se vedea defectul acestei legi, să facem o comparație între proprietarii urbani și cei rurali, comparație ce s-ar putea aplica perfect și comerțului.

Dacă considerăm întocmirea budgetului de 218.500.000 lei, găsim la capitolul «contribuțiuni directe»: un scăzământ de 650.000 lei, asupra cifrei prevăzută în budgetele precedente.

Va fi oare suficientă această sumă pentru echivalarea pătrimilor de contribuțiuni ce nu vor plăti proprietarii urbani? Să presupunem că nu—și atunci se pune întrebarea: care va fi rezultatul deficitului. De sigur că alte impozite repartizate asupra contribuabililor, dar de cari, grație pătrimilor, tot proprietarii urbani vor fi mai puțin impuși, pe când proprietarii rurali și comerțul vor fi ast-fel impuși că ar trebui să renunțe la tot ce au.

Pentru ce dar acest privilegiu, venit în urma unei mișcări care a dat naștere la o lege de favoritism și care în realitate n'a fost adusă de cit în urma circumstanțelor provocate de o speculațiune neisbutită a proprietarilor urbani? S'au început în Capitală speculațiuni mari asupra caselor dar ele n'au dat rezultatele escutate de mai înainte, cum, de alt-fel, era și de prevăzut. Mulți, ve-

zând creșterea incontinuu a populațiunii Bucureștilor, saū dat la specularea caselor, așa că nu se vedeau de cite case ce se clădeau și în plus o urcare foarte mare a chiriiilor. Reacțiunea însă a venit și era ușor de prevăzut, anume: lumea s'a refugiat la mahala, unde chiriiile rămăsese cu prețuri abordable, iar casele mai de la centru rămăsese cu afițele de închiriere. De ce atunci, în loc de a întreprinde o mișcare pentru reducerea impozitelor, proprietarii n'au redus mai bine chiria caselor, lucru mai natural?

Cind un comerciant face afaceri rele, oare guvernul vine în ajutorul lui? Mai mult. Dacă s'ar face o statistică comparativă a numărului proprietarilor urbani și a proprietarilor rurali; fie boeri, fie țărani, e neîndoios că deosebirea nu numai în ce privește numărul, dar și în ce privește valoarea impozitelor plătite de agrari, va fi considerabil în favoarea agrarilor și cu o majoritate zdrobitoare. Dacă guvernul a luat deci măsuri de a veni în ajutorul proprietarilor urbani, cred că e mai just să vie în ajutorul agricultorilor cari nu au mijloace de a împiedica pierderea recoltelor din cauza secetei, inundațiilor, grindinei saū gerurilor, fără a mai vorbi de epidemiile ce lovesc cirdurile de vite.

Vor spune proprietarii urbani că casele lor sunt ipotecate creditelor urbane din Iași saū București! Noi agrarii putem spune, mai ales după anul de criză ce au fost în 1899 și 1900, că muncim pentru Creditul funciar rural, Banca Agricolă, etc.

Intr'un cuvint, precum am restrins cheltuelile noastre și n-am pus mai cu multă sîrguință la muncă, pentru a rezista crizei, tot așa ar trebui să facă și proprietarii urbani, să reducă cheltuelile ce le fac și să muncescă, iar nu să ceară ajutor de la Stat, care după doi ani are a plăti împrumutul făcut de 175 milioane lei în străinătate. Deci dacă actualul guvern a făcut legea de mai sus, să cerem și noi agrarii o lege de o potrivă pentru anul de criză adusă agriculturii. Cumpăna trebuie să fie dreaptă și de o potrivă pentru toți.

(Agrarul)

V. N. Constandaky.

LINGUȘIREA

Iată un mijloc rușinos prin care *nerușinatul* cucerește favoarea persoanelor ce pot sprijini tendințele lui în tot-d'a-una egoiste.

Prin lingușire, incapabilul ajunge mai sus de cât capabilul, acolo unde se cere capacitate; iar necinstitul e preferat față de cinstit, acolo unde se cere riguros onestitate.

Societatea e plină de lingușitori,

și, din nefericire, acestor reptile nu le lipsește pradă, sunt destul indiviđi cari se încântă foarte ușor prin lingușire pentru a călea peste adevăr și dreptate, pentru a necinsti bunul și frumosul, pentru a adăposti la sînul lor: urâtul și crima.

Lingușind pe cetățeni, politicianul detestabil reușește de multe ori să fie ales ca reprezentant al națiunii, ori să răscoale cetățenii contra guvernului, să-l trimeată de multe ori la glonț și baionetă.

Persoanele cu influență mare în țară sunt cele mai înconjurate de lingușitori, cari mai toți fac parte din speța acelor ce croncănesc pofitor deasupra bietului budget al țării.

Bogații nici ei nu sunt lipsiți de lingușitori, căci în jurul pengelor grase lingușitorii bâzăesc ca muștele la miere.

Sunt indiviđi cari pentru o *béaturică* ori pentru o țigare, te laudă că ai întrecut în virtute pe Christos! Ce rușine!

Datorită lingușirei, câte fecioare nu și-au pierdut onoarea! Câte femei nu se prostituesc, încântate de laudele dibacilor lingușitori!!

Lingușirea e armă cu care miserabilul rânește tot ce poate, fie individ, fie familie, fie țară.

Când întâlnești vre-un lingușitor, arată-i disprețui tēu; fe-rește-te de el, căci e un prieten mai periculos de cât inamicul ce ți s'a declarat în față.

Limba lingușitorului e limbă de șarpe înveninat.

Rustic.

(Apărarea Națională)

Informațiuni

Rugăm pe D-nii abonați să ne scuze pentru târzia servire a ziarului. Cause independente de voința noastră ne împedecă de a-l servi la ți chiar și numărul ce urmează acestuia.

Orașul e plin de maladii epidemice și infecțioase: pojarul, scarlatina, anghina difterică și febra tifoidă.

Cuibul boalelor pare a fi mahalaua țigănească, unde erau acum o lună peste 30 cazuri de po-

jar, de care serviciul medical, nici alți medici nu sciau nimic; de unde prin țigăncile lucrătoare cu ziua, spălătoare și servitoare române locuind acolo, în cartierul dat *Românilor*, boalele au inundat tot orașul.

Ce face serviciul sanitar comunal? Vom reveni.

În momentul de a pune ziarul sub presă, aflăm că s'a numit prefect al Constanței D-l *Scarlat Vêrnay*; iar d-l *Quintescu* va trece la Tulcea, în locul d-lui *Bastachi* care va trece la Galați.

Felicităm guvernul pentru numirea d-lui inginer *Vernay*, un bărbat distins, cu o cultură superioară, D-l *Vêrnay* cunoaște bine țăstia *Dobrogei* și iubește mult orașul *Constanța* unde petrece verile, cu familia d sale, de 6 ani necurmat.

Societatea «*Tinerimea Română*» cu ocaziunea serbării Jubileului de 25 ani, pe care l va serba la 21 Maiu a. c. va bate o medalie comemorativă de bronz.

Cei ce doresc să poseadă această medalie, trebuie să se înscrie de pe acum la sediul societății, calea Victoriei No. 110. Inscrierile se va închide la 1 Maiu a. c.

Societatea «*Tinerimea Română*» hotărând a-și serba Jubileul său de 25 ani, la 21 Maiu a. c., în mod cât se poate mai solemn, s'a constituit în acest scop în București un comitet compus din 30 de persoane din cele mai distinse.

Pentru ca serbarea să pôtă reuși mai bine, a hotărât să formeze și în diferite orașe ale țării subcomitete, căci credem că nu există locșor în țară care să nu cunoască succesele obținute de această societate cu concursurile sale la care au participat copii din toate unghiurile țării.

Deci, toți acei cari vor bine-voi să constituiască asemenea subcomitete în toate părțile țării, sunt rugați a-și arăta dorința printr'o scrisoare. Rolul sub-comitetelor va fi acela de a hotărâi ele cum să contribuie la mărirea serbării.

Credem că toți bunii Români și în special acei care au făcut parte din «*Tinerimea Română*» și care acum nu sunt în București din cauza ocupațiunii lor precum și toți acei cari au fost premiați ai societății, iar acum sunt bărbați maturi se vor grăbi să formeze asemenea subcomitete.

S'a aprobat proiectul ministerului de domenii, privitor la lucrările de rectificare a canalului *Dunăvățului*, ce trebuie să lege *Du-*

nărea cu marea *Neagră* prin lacul *Razelm*.

Lucrările vor fi executate în regie de serviciul idraulic, din creditul extra-ordinar de 150,000 lei, acordat în 1894, și din care au mai rămas 139.562 și 75 bani.

În campania anului curent se vor aduce câte-va îmbunătățiri pescăriilor lacului *Razelm*, așa ca ele să producă de la început 70 la sută din veniturile ce se vor obține când toate lucrările vor fi sfârșite.

Corpul Portăreilor Tribunalului Constanța PUBLICAȚIUNE

No. 5006. — 1902 Aprilie 27.

În baza adresei D-lui Judecător al Ocolului I București cu No. 4198/902, comunicată nouă de Corpul Portăreilor Tribunalului Ilfov cu adresa No. 21640 din 28 Martie 1902.

Se publică spre generala cunoștință, a amatorilor că, în ziua de (26) Două-zece și șase Aprilie 1902, se va vinde prin licitațiune publică, începând de la orele 11 a. m. înainte, la localitate în com. Șiriu, plasa Hârșova județul Constanța, unde se află urmărită averea mobilă, a debitorului I. Mandai din țăstia comună, compusă din trei mașini de secerat simple din care două din fabrica *Deering* și a treia din fabrica *Cornich*, două cai de trăsură eulore murgă și una trăsură cu osii de fer, anume prevăzute în procesul verbal de urmărire No. 6976/901 aflat la dosar, după cererea și pentru despăgubirea D-lui *S. Weisengrün et Reis*, din București cu suma de lei (1000) una mie și cu procente legale de la protestul cambiei până la achitare plus (30) trei-zeci lei cheltueli de judecată

ce are a lua de la numitul debitor în baza cărței de judecată cu No. 5837/900 a Judecătoriei ocolului I București investită cu formula esecutorie la No. 2883/900 plus taxele esecutării și timbre.

No. 5015. — 1902 Aprilie 17.

În baza adresei D-lui Judecător al Ocolului I București cu No. 4197/902 comunicată nouă de Corpul Portăreilor Tribunalului Ilfov cu adresa No. 21639 din 28 Martie a. c.

Se publică spre generala cunoștință a amatorilor că în ziua de două-zeci și șapte (27) Aprilie 1902, se va vinde prin licitațiune publică, începând de la orele 11 a. m. înainte; la localitate în cătunul *Erchesic* comuna *Șiriu* plasa *Hârșova* județul *Constanța*, unde se află urmărită averea mobilă a debitorului *Ion V. Tomoșoiu* din zisul cătun și comună, compusă din: șase mașini de secerat, dintre care una cu legătore fabrica *Deering* și cinei simple din care trei fabrica *Dering* și două fabrica *Andriaș* și una suta oi, anume prevăzute în procesul verbal de urmărire No. 6975/901, aflat la dosar, după cererea și spre despăgubirea D-lui *S. Weisengrün et Reis*, din București, cu suma de (1000) una mie lei și cu procente legale de la protestul cambiei până la achitare, plus (20) două-zece lei cheltueli de judecată, ce are a lua de la numitul debitor în baza cărței de judecată cu No. 1254/900 a judecătoriei Ocolului I București, investită cu formula esecutorie la No. 2977/900 plus taxele executării și timbre.

Capul Portăreilor I. *Uriățeanu*.

TIPOGRAFIA AURORA

FRĂȚI GRIGORIU

CONSTANȚA

No. 26. STRADA TRAIAN No. 26.

Efectuiază ori-ce lucrări atingătoare de această artă

Prețuri Moderate

*** LEGATORIE DE CĂRȚI ***

Atelier special de încadrat tablouri.